

den almindelige Bærnepligt, men saagodtſom Alle, der vare fødte i Kjøbenhavn og omkring i Kjøbstæderne, vare frie for militær Tjeneste, og ligeledes fra en Tid, da Politivæsenet i Kjøbenhavn var ordnet paa en langt mindre hensigtsmæssig Maade, end nu er Tilfældet. Borgervæbningens Formaal har som bekjendt været et dobbelt, deels nemlig at værne om Hovedstaden mod fjendtlige Anfald og deels at bidrage til Ordrenens Opretholdelse. Det er en Selvfølge, at dens egentlige Viemed og ogsaa dens Nødvendighed maatte væsentlig forandres deels ved Indførelsen af den almindelige Bærnepligt og deels ved en hensigtsmæssigere Ordning af Politivæsenet i Kjøbenhavn, og dette er ogsaa fra alle Sider saaledes erkjendt, at jeg ikke troer, at der er nogen Meningssforskjel om, hvorvidt det vilde være ønskeligt at ophæve Væbningen eller ei. Væbningen har som bekjendt med Hensyn til dens Virksomhed som Politii henligget under Justitsministeriet, og efter Bærnepligtslovens Bestemmelse har den kun i Krigstilfælde staaet under Krigsbestyrelsens Befaling. Med Hensyn til, hvad der skulde træde istedetfor Væbningen, hvis den, som ønsket er fra alle Sider, ophæves, foreligger der nu i Lovforslaget, hvad Regjeringen i den Henseende ønsker at faae vedtaget. Udvalget har, som det vil fremgaae af Betænkningen, med Hensyn til dette Forslag deelt sig i et Fleertal og et Mindretal. Fleertallet har først sættet Diet paa den Skikkelse og Virksomhed, man har tiltænkt den nye Væbning, og man har da ikke i nogen Henseende kunnet erkende en Ordning for rigtig, hvorefter Væbningen vel skulde underlægges Krigsbestyrelsen, men dog efter Politidirectorens Begjæring være forpligtet til at afgive en Styrke til Overholdelse af god Orden og Sikkerhed i Kjøbenhavn, altsaa deels være en Deel af Hæren og deels være et særligt Politicorps. Det vil erindres — saaledes som ogsaa nærmere er antydet i Betænkningen — at Kjøbenhavns Magistrat har ved tidligere Forhandlinger udtalt den Anskuelse, at det vilde være rigtigst fra Communes Standpunkt, at Væbningen fuldstændig ophæves, og at der blev oprettet et særskilt Politicorps, forsaavidt et saadant maatte ansees for nødvendigt.

Dette har Justitsministeriet, ja endog dette Ministeriums nuværende Chef kunnet tiltræde, og man maatte da efter disse Forhandlinger have antaget, at, hvad der end skulde træde istedetfor Væbningen, saa vilde den ikke være kommen til at fremtræde paany som et Politicorps. Dette er imidlertid skeet, og det forekommer Fleertallet, at der i det Hele taget derved stilles den nye Væbning et Formaal, den ikke vil kunne opfylde; thi dersom man tænker sig, at Væbningen vilde blive brugt udenfor Kjøbenhavn, saa vilde dette sandsynligvis være i alvorligere og urolige Tider, hvor den maaskee netop vilde være nødvendig i Kjøbenhavn i dens anden Egenkab. Men selv om den Bestemmelse, at Væbningen i Krigstilfælde skulde kunne bruges udenfor Kjøbenhavn, ikke betyder Noget, saa forekommer det ligeledes Fleertallet, at der let vilde komme Collision mellem, hvad Politidirecteuren kunde begjære og hvad Krigsbestyrelsen maatte fordrø; thi naar Krigsbestyrelsen f. Ex. vil benytte Væbningen paa Søforterne, saa kan Politidirecteuren, skjøndt den ogsaa er pligtig til at yde Assistance til Overholdelse af god Orden og Sikkerhed i Kjøbenhavn, dog ikke faae den til at hjælpe sig. Fleertallet kan altsaa ikke skjønne rettere, end at det dobbelte Formaal, som er tiltænkt den nye Væbning, vil denne ikke kunne tilfredsstille. Gaaer man dernæst over til at betragte den foreslaaede Ordning fra den Side, at Væbningen skal være en Deel af Hærstyrken, saa har Fleertallet ikke kunnet skjønne Andet, end at den foreslaaede betydelige Forhøielse af de ved Hærloven skabte Afdelinger er temmelig umotiveret. Vi have for 2 Aar siden vedtaget en Hærlov, der for vort lille Land omfatter ialt 42 Batailloner Fodfolk, nemlig 21 Liniebatailloner, 10 Reservebatailloner og 11 Forstærkningsbatailloner, Livgarden iberegnet. Tager vi dette Mandsskab med tilhørende Depoter samt de ørige Vaaben og Værn med, saa vil der efter den Beregning, der er opstillet ogsaa i Motiverne til Hærloven, fremkomme en Styrke af henved 70,000 Mand, og Fleertallet skjønner ikke rettere, end at dette er et saa betydeligt Tal, der saaledes efter Hærlovens Bestemmelser vil kunne være Tale om